

РЕШЕНИЕ

№ 2249

гр. Варна, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 14 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Павлова

при участието на секретаря Кичка М. И.а
като разгледа докладваното от Даниела Павлова Гражданско дело № 20213110103027 по описа за 2021 година

Ищецът С.Г. с ЕГН ***** от град Варна е предявил кумулативно съединени осъдителни искове срещу ДЗИ-Общо застраховане" ЕАД, ЕИК ****, със седалище гр. София, **** № 89Б, представлявано от ****- главен изпълнителен директор и **** -изпълнителен директор с пр.осн.чл. 405, ал.1 от КЗ и иск с пр.осн.чл.86 ЗЗД за осъждане на ответника да му заплати сумата в размер на 6000.00 лева, представляваща част от дължимо застрахователно обезщетение в размер на 12000 лева по застраховка „Каско +", клауза „Пълно каско" по застрахователна полица № ****за имуществени вреди на собствения му лек автомобил марка „Хюндай", модел „Соната", с рег. № ****, настъпили от застрахователно събитие на 14.09.2019 г., ведно със законната лихва от подаване на молбата до окончателното изплащане на сумата и за заплащане на сумата 611.00 лева, представляваща обезщетение за забава върху претендирания частичен иск за главница 6000 лева за периода 07.10.2019 г.-07.10.2020 г.

Твърденията от които ищецът черпи права са следните:

На 14.09.2019 г. около 07.40 ч. в гр.Варна, на бул."В.Левски", на около 200 м. от кръстовището с бул."Княз Борис I" е настъпило ПТП между

описания автомобил, който е бил управляван от сина на ищеца ****Св.Г. и лек автомобил „Ситроен" с рег.№ СА9957ТР, управляван от ****ПТП е настъпило по вина на сина на ищеца, който се е движел с несъобразена за интензитета на движението скорост. Вследствие на същото е причинена имуществена вреда на автомобила на ищеца на стойност 12000 лева, състояща се от деформация на преден калник, предната броня, десния фар, десния преден калник, предния десет подкалник, основата на предния десен калник, челното стъкло, резервоара за стъклоумивател, разширителния съд на радиатора, лявата рамка на врата, преден ляв предпазен колан, въздушна възглавница на шофьорската седалка, въздушната възглавница под волана, предната дясна гума, кората под двигателя и декоративната решетка.

Към момента на настъпване на гореописаното пътно - транспортно произшествие ищецът имал валидно сключен с ответното дружество застрахователен договор, обективизиран в комбинирана застрахователна полица „Каско +" №440119031028037, със срок на действие от 18.05.2019 г. до 17.05.2020 г. и уговорена между страните застрахователна сума от 25 000 лева. На 26.09.2019 г. бил направен оглед на застрахования лек автомобил, за което бил съставен протокол - опис за вреди на МПС по образувана застрахователна преписка (щета)№****

С писмо изх. №0-92-14382/07.10.2019 г. ответното дружество е противопоставило на ищеца отказ за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Каско +" №440119031028037 по щета №44010311907585 за лек автомобил Хюндай Соната с рег. №****. За да откаже изплащане на обезщетение на причинените, вследствие настъпило на 14.09.2019 г. ПТП, имуществени вреди на застрахования лек автомобил, застрахователното дружество се е позовало на разпоредбата на чл. 9.5.1. от Раздел II на Общите условия по застраховка „Каско +", предвиждаща задължение за застрахования незабавно да уведоми всички компетентни органи и изпълни всички свои задължения по Закона за движение по пътищата.

В автомобилът е управляван от ****Г., който е син на ищеца и след по-малко от два часа след настъпване на ПТП са били уведомени органите на МВР. Забава в уведомяването на органите на МВР се дължи както на незнанието на водача за причинена контузия на другия участник в ПТП, така

и на изпитаните силни притеснения от страна на водача Г.Г. от факта, че ползвайки лекия автомобил, собственост на ищеца е станал участник в ПТП, което обстоятелство според него е щяло сериозно да накърни репутацията на баща му, предвид заеманата от него длъжност в съдебната власт. След преодоляване на първоначалния уплах и първосигнална реакция, синът на ищеца се е върнал на мястото на ПТП след по - малко от два часа, уведомил е органите на МВР, които са съставили протокол за ПТП, на водача е взета проба за алкохол, същата е била отрицателна и му е съставен АУАН GA49248/14.09.2019 г. Въз основа на същия впоследствие е издадено НП №19-0819-005996/30.10.2019 г.

След като е бил уведомен от сина си за настъпилото застрахователно събитие и в предвидения в чл. 403, ал. 1 от КЗ срок, ищецът е уведомил застрахователното дружество и е предявил процесната претенция за изплащане на обезщетение за причинените на застрахования автомобил имуществени вреди.

Предвид изложеното и с оглед обстоятелството, че забавата на водача на застрахования лек автомобил да уведоми органите на МВР за настъпилото на 14.09.2019 г. ПТП представлява незначително с оглед интереса на застрахователя неизпълнение на поетите от застрахованото лице договорни задължения, както и че същото по никакъв начин не е било причина за възникване на застрахователното събитие и не е довело до невъзможност за предотвратяване на настъпилите при процесното ПТП вреди, ищецът счита, че не са налице предвидените в чл. 408, ал. 1 от КЗ основания за противопоставения на ищеца отказ за изплащане на обезщетение.

Исковата претенция е в размер на главница 6000.00 лева, представляваща част от дължимо застрахователно обезщетение в размер на 12000 лева по застраховка „Каско +“, клауза „Пълно каско“ по застрахователна полица № **** за имуществени вреди на лек автомобил марка „****“, модел „****“, с рег. № В ****НР, настъпили от застрахователно събитие на 14.09.2019 г. ведно със законната лихва от подаване на молбата до окончателното изплащане на сумата и за заплащане на сумата 611 лева, представляваща обезщетение за забава върху претендирания частичен иск за главница 6000 лева за периода 07.10.2019 г. - 07.10.2020 г.

Ищецът моли за уважаване на предявените иски като ответника

му заплати и разноските за производството.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Дружеството счита предявените искове за допустими, но ги оспорва като неоснователни и моли за тяхното отхвърляне. Твърдения на ответника и възражения срещу иска:

Ответното застрахователно дружество не оспорва твърденията, че към момента на възникване на събитието - 14.09.2019 год. страните са били обвързани с валидно облигационно правоотношение, породено от сключеният между тях застрахователен договор, обективиран в комбинирана застрахователна полица „Каско+“ № ****, с действие от 18.05.2019 год. до 17.05.2020 год. Счита, че не дължи застрахователно обезщетение на ищеца по следните аргументи:

При неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахователя, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие застрахователят може да откаже плащане на обезщетение. Твърди, че застрахованият не е изпълнил своите задължения да пази и ползва процесното МПС с грижата на добър стопанин, да го поддържа в добро техническо състояние и да спазва техническите правила за неговата експлоатация, в следствие на което са се създали предпоставки за увеличаване на риска и е настъпило застрахователното събитие. Още, застрахованият не е взел необходимите мерки за предпазване на застрахованото МПС от вреди, което на собствено основание е дало право на застрахователя да откаже застрахователно обезщетение.

Съгласно чл. 395, ал.1 и ал.2 КЗ, застрахованият е длъжен да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди и да спазва предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди. В случай на настъпване на застрахователно събитие, застрахователят може да намали съответно застрахователното обезщетение, а основание за отказ е налице, само ако настъпването на застрахователното събитие е следствие от неизпълнение на задължението за предотвратяване настъпването на вреди и това е изрично предвидено в договора. Съгласно т.9.1.8 от Общите Условия към горепосочената Автомобилна застраховка „Каско+“, застрахователят не

предоставя застрахователно покритие за щети, настъпили в резултат „на умишлени действия или груба небрежност на ЗАСТРАХОВАНИЯ, самоубийство или опит за самоубийство/убийство на: ЗАСТРАХОВАНИЯ, членове на неговото семейство, лица, живеещи заедно с него в едно домакинство, негови работници и служители, лица, работещи под негов контрол, независимо дали са били упълномощени да управляват, ремонтират, охраняват МПС или да извършват други дейности, или лица, на които ЗАСТРАХОВАНИЯТ е предоставил МПС за ползване по договор за наем, за послужване, на лизинг и други или при умишлено причиняване на застрахователно събитие от друго лице, имащо право да получи застрахователно обезщетение."

В настоящия случай настъпването на процесната щета е в резултат от груба небрежност, проявена от водача на автомобила, тъй като същият поради движение с несъобразена скорост предизвиква ПТП, в следствие на което са нанесени щетите по процесният автомобил.

Горните обстоятелства се установяват от представените писмени доказателства и по-конкретно Наказателно постановление № 19-0819-005996 издадено на 30.10.2019 год. от ОДМВР - Варна и Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1778/14.09.2019 год. издаден отново от ОДМВР - Варна. Единствената причина за възникване на пътното произшествие е именно дейността на водача и несъобразяването на неговите действия с пътната обстановка и от там нарушаване на императивните разпоредби на ЗДвП. Посочените обстоятелства не се оспорват от застрахования, същия в подаденото Уведомление за щета 44010311907585 по полица 440119031028037, в частта описание на събитието декларира, че поради несъобразена скорост уч. 1 блъска уч. 2 и напуска мястото на ПТП.

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че в случая е налице предвидения в застрахователния договор изключен риск, поради наличието на действия от страна на водача на МПС, представляващи груба небрежност в пряка причинна връзка с настъпване на застрахователното събитие. Грубата небрежност се различава от обикновената небрежност по степен и представлява по-засилена форма на небрежност, изразяваща се в неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек при подобни условия, неполагане на значително по-

елементарна степен на загриженост - такъв е и настоящия случай. Предвид изложеното, ответното дружество моли за отхвърляне на предявените искове и заплащане на аразноски за производството.

Налице е и друго основание за ответника да откаже плащане на заявената претенция. Съгласно разпоредбата на чл. 9.5.1 от Раздел II на ОУ по застраховка „Каско+“ при настъпване на застрахователно събитие застрахованият е длъжен да уведоми незабавно всички компетентни органи според вида на застрахователното събитие и да изпълни всички свои задължения посочени в ЗДвП и другите нормативни актове. Съгласно чл. 123, ал. 1 от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в ПТП е длъжен да остане на място на произшествието и да изчака пристигането на представители на МВР и следствието".

Видно от представените доказателства водачът на лек автомобил марка „Хюндай Соната“ с рег. № В3883НР е пренебрегнал тези свои задължения и е напуснал мястото на ПТП, респективно не е изчакал пристигането на компетентните органи, за което е понесъл и съответната административно - наказателна отговорност, обективизирана в Наказателно постановление № 19-0819-005996 издадено на 30.10.2019 год. от ОДМВР - Варна. С действията си по напускане на местопроизшествието и неуведомяване на компетентните органи, водачът се е отклонил от задължителната проверка при настъпване на ПТП за наличие на алкохол. Именно поради тази причина в Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1778/14.09.2019 год. издаден от ОДМВР - Варна е вписано, че водачът Георги Г. не е изпробван за алкохол, тъй като е напуснал ПТП.

В условията на евентуалност, ответникът моли съдът да вземе предвид обстоятелството, че преди настъпване на застрахователното събитие застрахованият е длъжен да не извършва действия, с които увеличава поетия от застрахователя риск и да не допуска рискът да бъде увеличен от други лица или вещи. Нарушавайки правилата за движение, а именно: чл. 20, ал. 2; чл. 100, ал. 1, т. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 2, б. Б от ЗДвП, водачът на лек автомобил марка „Хюндай Соната“ с рег. № В3883НР е станал единствена причини за настъпването на ПТП. Неговите действия са в пряка причинна връзка с настъпване на вредоносния резултат и поради тази причина е налице и съпричиняване. Приносът на водача е съществен. Отчитайки

съпричиняването на страна на ищеца, ответникът моли съда да намали обезщетението за имуществени вреди с 1/2. Моли за отхвърляне на предявените иски и заплащане на разноски за производството.

В условията на евентуалност, в случай че съда отхвърли като неоснователни горните възражения, моли да вземе предвид следното:

Застрахователното обезщетение, което се дължи от застрахователя по имуществена застраховка, подлежи на уговаряне от страните в застрахователния договор. При настъпване на покрито от договора застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение, съгласно чл. 386, ал. 1 КЗ, да заплати на застрахования уговореното застрахователно обезщетение в размер, определен по правилото на чл. 386, ал. 2 КЗ. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго /чл. 400, ал.2 КЗ/, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид.

Твърди, че претендирания размер на застрахователно обезщетение е завишен и неотговарящ на реално претърпените вреди, които подлежат на обезщетяване съгласно чл. 386, ал.2 от Кодекса за застраховането и договореното в ОУ. Застрахователното обезщетение следва да се определи в рамките на действителната пазарна стойност на увреденото МПС към момента на увреждането -настъпването на ПТП. Същевременно ищецът не е ангажирал доказателства, че увредените части не могат да бъдат подменени с такива от алтернативен доставчик и монтирани и обработени в сервиси, различни от официалния сервиз на марката на България. Не е навел и доказателства, че увредените части са оригинални такива. Следователно обезвредата на автомобила в размер, определен при съобразяване със средни пазарни цени с влягане на нови алтернативни части и компоненти се съобразява с изискването за покриване на стойността, необходима за възстановяване на вещта в същия към момента на настъпване на застрахователното събитие вид.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Между страните няма спор по следните твърдения и факти: че между тях е налице застрахователен договор по полица № 440119031028037 от 17.05.2019 г. за сключена автомобилна застраховка „Каско +“ за лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Соната“ с рег.№ В3883НР, със срок на действие от 00.00 часа на 18.05.2019 г. до 23.59 часа на 17.05.2020 г. Между страните няма спор, че на 14.09.2019 г. в град Варна, на бул. „Васил Левски“, на около 200 м. от кръстовището с бул. „Княз Борис I“ е настъпило пътно-транспортно произшествие с материални щети на автомобил „Ситроен“ с рег. № СА9957ТР, управляван от **** ПТП е настъпило по вина на водача на лек автомобил марка „***“, модел „****“ с рег.№ В3883НР ****Г.. Автомобилът е предоставен за управление от собственика С.Г. на водача Георги Г.. От посоченото ПТП са получени увреждания на автомобила на ищеца, които са описани в исковата молба.

От протокол за ПТП с пострадали лица № 1788, съставен на 16.09.2019 г. от Силиян Ф., дежурен ПТП при ОД на МВР Варна се установява, че ПТП е станало преди съставяне на протокола, а именно на 14.09.2019 г. в 07.45 часа и водачът ****Г. не е изпробван за алкохол поради напускане на ПТП. Водачът на автомобил „Ситроен“ с рег.№ СА7957ТР - участник 2 е с отрицателна проба. Водачът на този автомобил Лиляна Караколева-Масурова е получил контузия на главата и на врата. В протокола е отбелязано, че виновния за ПТП водач се е върнал на мястото на ПТП в 11.00 часа.

Експерт на застрахователя е извършил оглед на автомобила на ищеца, след което е изготвил опис-заключение по щета № 44010311907585/24.09.2019 г. в което е описал увредените детайли на автомобила и степента на увреждането на всеки поотделно – лист 9 от делото. Към изисканата преписка от застрахователя е приложен снимков материал, изготвен при извършения оглед на автомобила на ищеца „Хюндай“, модел „Соната“ с рег.№ В3883НР на 26.09.2019 г.

С отговор изх.№ О-92-14382/07.10.2019 г. „ДЗИ-Общо застраховане“, Централно управление е уведомило ищеца Св.Г., че застрахователят не е в риск и отказва да изплати обезщетение, тъй като водачът е нарушил т.9.5.1, раздел II Общите условия на застраховка „Каско+“, а именно: „При настъпване на застрахователно събитие,

застрахованият е длъжен да уведоми незабавно всички компетентни органи според вида на застрахователното събитие и да изпълни всички свои задължения, посочени в ЗДвП и другите нормативни актове. Съгласно чл.123, ал.1 ЗДвП водачът на ППС, който е участник в ПТП е длъжен да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на представител на МВР или на следствието.

На 20.02.2020 г. ищецът е подал молба за преразглеждане на отказа като е изложил обстоятелствата, поради което е налице забавяне на водача да уведоми органите на МВР, както и изпитаните силни притеснения, че управлявайки автомобила на баща си е станал участник в ПТП, което би накърнило репутацията на баща му, който е съдия в ОС-Варна. След преодоляване на първоначалния уплах, след по-малко от два часа, синът на ищеца се е върнал на мястото на ПТП, уведомил е органите на МВР, които са съставили протокол за ПТП, водачът е тестван за алкохол и пробата е отрицателна.

На водача ****Г. е съставен АУАН № GA №49248 от 14.09.2019 г. за нарушение на посочени разпоредби на ЗДвП. Въз основа на същото, на 30.10.2019 г. Началник група при ОД на МВР – Варна, сектор „Пътна полиция“, упълномощен със заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. е издал Наказателно постановление № 19-0819-005996 с което на водача е наложено административно наказание глоба в посочен размер и лишаване от право да управлява МПС за определен срок – лист 15 от гр.д. № 49205/20 г. на СРС.

Ищецът е подал заявление до застрахователя да преразгледа отказа да му се изплати обезщетение като е описал обстоятелствата след настъпилото ПТП. С писмо изх.№ от 02.03.2020 г. ответното застрахователно дружество е уведомило ищеца, че няма основания за уважаване на молбата и че становището е изразено в отговора от 07.10.2019 г. Представено е доказателство за изплатено застрахователно обезщетение на собственика на лек автомобил „Ситроен“ с рег.№ СА7957ТР.

От разпита на свидетеля Силиян Ф., служител в ОД на МВР Варна се установява, че същият е съставил протокола за ПТП за събитието, но не се сеща за самото произшествие. Заявява, че водачът не е изпробван за алкохол непосредствено след ПТП, тъй като е напуснал. Водачът има задължение да изчака служителите на МВР на мястото на ПТП. Докато са били на място

водачът се е върнал на мястото на ПТП и това е отразено в протокола. Тогава му е съставен АУАН. Свидетелят обяснява пред съда какви действия обичайно предприемат служителите когато има ПТП с пострадали лица.

Свидетелят ****разказва, че познава ищеца от 14 - 15 години. Знае за случая, който е станал през месец септември 2019 год. Сутринта същия ден около 8.30 часа той и ищеца пиели кафе в дома на ищеца когато се прибрал синът му Георги. Той бил под голям стрес, мълчал около 4-5 минути и накрая казал, че е ударил друга кола и не е спрял. Баща му го попитал къде се е случило това, тръгнали веднага и отишли на мястото на инцидента и от там в полицията. Георги има притеснения от баща си, защото той е строг. След случая Георги не шофирал няколко месеца. Георги не миришел на алкохол, а бил в състояние на силна уплаха и стрес и треперел.

От заключението на САТЕ, което съдът цени като пълно, ясно, обосновано и компетентно дадено се установява, че за определяне стойността на щетите е необходимо стойността на ремонта и възстановяването на автомобила да бъде калкулирана както с цени за оригинални части, така и с цени за алтернативни такива. От значение е факта, че процесния автомобил е произведен за Корейския пазар, а не за Европейския пазар като частите са различни и не могат да се използват части от автомобили за Европейския пазар, а трябва да се поръчват части от Южна Корея и е почти невъзможно да се намерят алтернативни части. Вещото лице е заявило, че не е успяло да намери алтернативни части след справка в пет различни доставчика, три от които специализирани във внос на авточасти за корейски автомобили. Дава заключение за средната пазарна стойност на сервизния труд за гр.Варна към датата на ПТП в сервиси притежаващи европейски сертификат за качество ISO 9001:2008 е 25 лв. с ДДС за човекочас (проучвания на вещото лице), като посочва, че към датата на застрахователното събитие, стойността на ремонта на процесния автомобил съгласно опис-заключение по щета №44010311907585 и възстановяването на автомобила с оригинални части възлиза на 12 372,60лв. с ДДС. Стойността на отделните компонентни като труд, части и материали са описани в таблици 3 и 4 в раздели „Стойност на частите за подмяна“ и „Стойност на ремонта с оригинални нови части“. След запознаване със снимковия материал на щетите от ПТП с добра резолюция и видните от него деформации и щети по

детайлите, при така направения анализ вещото лице дава заключение, че така констатираните по - горе щети по автомобила Хюндай Соната с рег. № В 3883 НР са получени вследствие на процесното ПТП. Процесният автомобил е произведен за Корейския пазар, а не за Европейския пазар и по тази причина частите са различни и не могат да се използват части от автомобили за Европейския пазар, а трябва да се поръчват части от Южна Корея и е почти невъзможно да се намерят алтернативни части. След като е извършил проучвания при пет различни доставчика, три от които са специализирани за внос на авточасти за корейски автомобили, експерта не е успял да намери алтернативни на оригиналните увредени детайли.

В уведомлението за щета собственикът е декларирал обстоятелствата при които е настъпило ПТП на 14.09.2019 г. и уврежданията на застрахования автомобил. Представени са Общите условия на ответното дружество за застраховка „Каско на МПС срещу първи риск“, в сила от 01.07.2016 г., действали към датата на застрахователното събитие.

Твърденията в молбата за механизма на ПТП и вида на щетите се подкрепят както от приложените документи в изисканата преписка по щетата, така от свидетелските показания и от заключението на САТЕ, което не е оспорено от страните и съдът го възприема изцяло доколкото констатациите на експерта кореспондират с останалите доказателства по делото.

Възраженията на ответника са, че с подписване на договора ищецът се е съгласил с Общите условия, които дават право на застрахователя да откаже изплащането на обезщетение при условията на изключен риск по чл.9.5.1 от раздел втори на Общите условия по застраховка „Каско“, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие застрахованият е длъжен да уведоми незабавно всички компетентни органи според вида на застрахователното събитие и да изпълни всички свои задължения, посочени в ЗДВП и другите нормативни актове. Оспорва се дължимостта и размера на обезщетението по доброволна имуществена застраховка за вреди по застраховани автомобил, получени от застрахователно събитие, начина по който са настъпили вредите и връзката им със заявеното застрахователно събитие.

Съгласно разпоредбата на чл.405, ал.1 КЗ при настъпване на

застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Срокът не може да е по-дълъг от срока по чл. 108, ал. 1 – 3 или 5. Застрахователят не дължи обезщетение за пропуснати ползи, освен ако е уговорено друго в застрахователния договор. Ако след плащане на застрахователното обезщетение противозаконно отнетото или изгубено застраховано имущество е намерено, застрахованият е длъжен да прехвърли правото на собственост върху него на застрахователя или на писмено посочено от застрахователя лице. В случай че застрахованият желае да задържи намереното имущество, той е длъжен да върне на застрахователя полученото обезщетение и всички останали разумни разноси, направени от застрахователя във връзка с възникналата вреда – ал.3. Чл.406 КЗ сочи, че при настъпване на застрахователно събитие застрахователят може със съгласието на застрахования да възстанови претърпените от него вреди и в натура, като за случая се прилага съответно чл. 108, ал. 7.

При частично погиване на застрахованото имущество то се смята за застраховано до изтичане срока на застрахователния договор в размер, равен на разликата между първоначалната застрахователна сума и изплатеното застрахователно обезщетение, освен ако в застрахователния договор е уговорено друго по аргумент на чл. 407 КЗ. Кодекса на застраховането в чл.400, ал.1 и ал.2 дава легалното определение на понятията действителна застрахователна стойност и възстановителна застрахователна стойност. Действителна застрахователна стойност се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество, а възстановителна застрахователна стойност е стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

В настоящия случай са събрани гласни доказателства, както и акт за установяване на административно нарушение и влязло в сила наказателно постановление, съставени от компетентния орган с които е ангажирана административно-наказателната отговорност на водача Г.Г.. При тези доказателства, следва да се приеме, че е разрешен въпроса за отговорността на водача за описаното ПТП, като е установено по безспорен начин, че същото е настъпило по вина на водача на лек автомобил Хюндай Соната с

рег.№ В3883НР, който е собственост на ищеца Св.Г., но е управляван от друго лице.

Застрахователното обезщетение, дължимо от застрахователя по имуществена застраховка, подлежи на уговаряне от страните в застрахователния договор. При настъпване на покрито от договора застрахователно събитие за застрахователя възниква задължението на застрахователя да заплати на застрахования обезщетение, равно на вредата към датата на събитието, което условие е описано и в самия договор. Обезщетението трябва да съответства по размер на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие, като доказването на вредата е в тежест на застрахования. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид /действителна възстановителна стойност/.

В този смисъл са постановени решения по реда на отм. чл.290, ал.3 ГПК /решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК/ и други. В случая при частично или пълно унищожаване на имуществото, обезщетението не може да надвиши действителната стойност на увреденото имущество, като действителната стойност на увреденото имущество не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност към деня на настъпване на събитието. Както се посочи по-горе за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна - цената за възстановяване на имуществото от същия вид.

Изложеното сочи, че при частични вреди на МПС, какъвто е настоящият случай, размерът на вредите е равен на разходите за части и труд, които следва да се извършат за отстраняване на тези вреди. С тези разходи се намалява имуществото на застрахования собственик на автомобила, а тяхното извършване е в пряка причинна връзка с настъпилото застрахователно събитие. Размерът на тези разходи не следва да се намалява с коефициент за овехтяване, тъй като по този начин би се достигнало до несъответствие на размера на обезщетението и размера на вредата. При съдебно предявена

претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г. Същата, макар да не е задължителна, съставлява указание за застрахователя относно начина на изчисляване размера на щетите върху автомобила когато застрахованият не е представил надлежни доказателства за извършен ремонт в сервиз и е предоставено на застрахователя да определи обезщетението по експертна оценка. В този смисъл Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., Решение № 109 от 14.11.2011 г. на ВКС по т. д. № 870/2010 г., I т. о., Решение № 165 от 24.09.2013 г. на ВКС по т. д. № 469/2012 г., II т. о., Решение № 209/2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 II-ро т.о. и др. Методиката не дерогира приложението на разпоредбите на Кодекса за застраховането и не ограничава отговорността на застрахователя. Стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само до минимален размер, съобразно с правилата, заложи в Методиката.

По отношение на възражението за съпричиняване:

При имуществена застраховка "Каско" на МПС застрахователят разполага с всички материалноправни и процесуалноправни възражения, основаващи се както на застрахователното му отношение със застрахования, така и на деликтното. Застрахователят има право да прави възражения, които се отнасят до основанието и размера на правото на обезщетение на застрахования /неосъществен фактическия състав на непозволеното увреждане, съпричиняване от страна на застрахования, наличието на основания за отказ да се изплати застрахователно обезщетение, че част от вредите са поправени и т.н.я както и възражения, които се основават на застрахователния договор - например, че същият е нищожен, или че застрахователното събитие е настъпило извън застрахования период от време и пр. Съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваването на основание за отказ да изплати обезщетение цели намаляване на отговорността си към увреденото лице.

От доказателствата по делото е установено, че водачът на застрахования

автомобил по имуществена застраховка „Каско“ е допуснал нарушение на ЗДвП и не се е съобразил с пътната обстановка при движение и с останалите учасатници в движението /превозни средства на пътното платно/ и е нарушил правилата за движение, регламентирани в нормата на чл. 113, ал. 1 от ЗДвП.

В чл. 408, ал.1 КЗ са изброени случаите в които застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само в следните случаи: при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахователя с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие; в други случаи, предвидени със закон.

Ответното дружество се позовава на неизпълнение от страна на ищеца на негови задължения по закон – ЗДвП и на договорни такива - т.3 на чл.408, ал.1 КЗ. Такова неизпълнение на задължения от страна на застрахованото лице, което в случая е ищецът по делото не се доказва, както и не се доказва същото да е значително с оглед интереса на застрахователя. От събраните доказателства в производството се установи по категоричен начин, че ищецът по делото е предприел всички необходими действия веднага след като водачът на собствения му автомобил му е разказал за причиненото от него ПТП, а именно уведомяване на органите на МВР, явяване заедно с водача на мястото на ПТП, уведомяване на застрахователя. Изложеното води до извод, че отказа на застрахователя да изплати обезщетение е неоснователен.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установи, че ищецът с поведението си НЕ е допринесъл по никакъв начин за настъпването на ПТП и същият НЕ е нарушил правилата за движение. След като е било установено, че такова нарушение има от страна на водача, на същия е съставен акт за административно нарушение и това обстоятелство не се оспорва. Няма връзка между поведението на ищеца и поведението на водача на предоставеното за ползване МПС. Дори и да се приеме, че поведението на водача Г.Г., който е син на ищеца се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите имуществени вреди на

автомобила му, са налице безспорни доказателства по делото, че ищецът няма отношение към ПТП и веднага след като е бил информиран за същото той е изпълнил всички свои договорни и вменени от закона задължения.

След като извърши анализ на доказателствата по делото и съобрази разпоредбите на специалния закон, уреждащ спорните правоотношения между страните, съдът намира възражението на ответното дружество за съпричиняване за неоснователно, поради което дължимото от застрахователя обезщетение по имуществена застраховка не следва да се редуцира.

От приетото заключение на САТЕ, което не е оспорено от ответника и съдът преценява с оглед разпоредбата на чл.202 ГПК се установи, че за отстраняване на щетите на автомобила по средни пазарни цени за труд след извършено проучване в автосервизи на територията на град Варна, че стойността на ремонта и възстановяването на автомобила с оригинални части е 12372.60 лева с ДДС, която сума включва стойностите на оригинални части, доколкото алтернативни няма на пазара, материали и спомагателни дейности - общо 11157.60 лева с ДДС и стойността за труд 1215.00 лева с ДДС. Както е посочило вещото лице не е възможно да се намерят на пазара алтернативни части, тъй като застрахования автомобил е произведен за корейския пазар, а не за европейския пазар и трябва да се поръчват части от Южна корейска, тъй като частите са различни от тези, които се предлагат на европейския пазар, поради което възражението на ответника в тази връзка е неоснователно.

Дължимото от застрахователя обезщетение е в размер на посочените от вещото лице при установена причинно-следствена връзка между щетите и ПТП, реализирано по описания механизъм и при неоснователност на възражението за отказ да се изплати обезщетение в размер на действителните щети. Съдът приема, че дължимото обезщетение от застрахователя по имуществена застраховка на МПС „Каско +“ при условията на застрахователния договор е 12372.60 лева. Предявеният частичен иск е с цена 6000 лева, която сума не надвишава размера на дължимото обезщетение, от което следва, че същия следва да се уважи в пълен размер.

От основателността на главния иск следва и основателността на акцесорния иск за заплащане на обезщетение за забава на осн.чл.86 ЗЗД в размер на законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба в СРС - 09.10.2020 г. до окончателното изплащане на

задължението.

Ищецът претендира и заплащане на обезщетение за забава за периода 07.10.2019 г. – 07.10.2020 г. върху главница 6000 лева на осн.чл. 409 КЗ. Изчислено с помощта на ел.калкулатор за главница 6000 лева за периода се получава сума в размер на 611.66 лева. Акцесорния иск е с цена 611.00 лева, поради което същият е доказан по размер и следва да се уважи изцяло.

По въпроса за разноските:

Страните са направили допустими искания по реда на чл.78 ГПК, подкрепени с доказателства.

При този изход на спора ответникът следва да заплати на ищеца разноски в размер на 1450 лева от които държавна такса 290 лв., възнаграждение на вещо лице 160 лв. и възнаграждение за един адвокат 1000 лева съгласно представения списък по чл.80 ГПК.

По възражението на ответника:

Ответното дружество чрез проц.представител е заявило възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на адв.възнаграждение на проц.представител на ищеца, което е 1000 лева съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

Цената на иска за главница е 6000.00 лева и на акцесорния иск 611.00 лева.

Съгласно чл.7, ал.2, т.3 на Наредба № 1 от 2004 г. за МПРАВ при интерес от 5000 до 10000 лв. минималното възнаграждение е 580 лв. + 5 % за горницата над 5000 лв. Изчислено за цена на иска 6000 лева възнаграждението на адвоката на ищеца в минимален размер е 630 лева. За акцесорния иск също се дължи възнаграждение, което в минимален размер по чл.7, ал.2, т.1 е 300 лева. От изложеното следва, че дължимото възнаграждение на процесуалния представител на ищеца в минимален размер е 930 лева. Претендираното такова в размер на 1000 лева не е прекомерно, тъй като разликата между заплатеното от страната и минималния размер по Наредбата е 70 лева, която сума не води до извод да се приеме прекомерност на заплатено възнаграждение от ищеца на адвоката му, доколкото същото е към минималния размер по Наредба № 1 от 2004 г. Възражението на ответника е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Ответникът следва да заплати на ищеца и разноски за държавна такса и за възнаграждение на вещо лице в размер на 450.00 лева /290 лв.+160 лв./, на осн.чл.78, ал.1 ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ-Общо застраховане" ЕАД, ЕИК ****, със седалище гр. София, със седалище гр. София, ***** № 89Б да заплати на СВ. Г. Г. с ЕГН ***** от град Варна сумата в размер на **6000.00** /шест хиляди/ лева, представляваща част от дължимо застрахователно обезщетение в размер на 12372.60 лева по застраховка „Каско +", клауза „Пълно каско" по застрахователна полица № ***** за имуществени вреди на собствения му лек автомобил марка „****", модел „****", с рег. № ****, настъпили от застрахователно събитие на 14.09.2019 г., ведно със **законната лихва** от подаване на молбата 09.10.2020 г. до окончателното изплащане на сумата и сумата в размер на **611** /шестстотин и единадесет/ **лева**, представляваща обезщетение за забава върху главница 6000 лева за периода 07.10.2019 г.- 07.10.2020 г., на осн.чл.405, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД, вр.чл.409 КЗ, както и разноски за производството пред РС в размер на **1450.00** /хиляда четиристотин и петдесет/ **лева**, на осн.чл.78, ал.1 ГПК.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____